1842. No. 76.

DRENTSCHE COURANT.

Vrijdag, den 23 September.

De Gouverneur der provincie Drenthe notificeert, dat, sedert deszelfs laatste aankondiging, het Epizoötisch mondzeer of tongblaar op nieuw is ontstaan te *Assen*, *Dalen*, *Eelde*, *Emmen*, *Oosterhesselen*, *Roden* en *Rolde;* zoodat die ziekte alsnu is heerschende binnen de gemeenten: *Anloo*, *Assen*, *Beilen*, *Borger*, *Dalen*, *Dwingeloo*, *Eelde*, *Emmen*, *Gasselte*, *Gieten*, *Havelte*, *Hoogeveen*, *Meppel*, *Nijeveen*, *Oosterhesselen*, *Roden*, *Rolde*, *Ruinerwold*, *Sleen*, *Vries*, *Westerbork*, *de Wijk*, *Zuidlaren* en *Zuidwolde*.

Assen, 20 *Sept. 1842.* *De Gouverneur voornoemd*, VAN RANDWYCK.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat het ZM. heeft behaagd, bij besluit van 7 Sept. jl. n°. 82, te bepalen, dat, te rekenen met de invoering der wet op het Notaris-Ambt van den 9 Julij 1842 (Staatsb. n° 20), de kringen van de kantoren van registratie zullen worden in verband gebragt met de tegenwoordige regterlijke indeeling des Rijks, met aanwijzing van de standplaatsen dier kantoren voor de provincie Drenthe als volgt: *Assen*, voor de Bewaring van de Hypotheken en het Kadaster van het Arrondissement Assen; *Assen*, voor het kantoor der Registratie van het 1e kanton, met de ontvangsten wegens successie, gewoon en buitengewoon zegelregt enz.; *Hoogeveen*, voor het kantoor der Registratie van het 2e kanton, met de ontvangst wegens successie- en zegelregten enz.; *Meppel*, voor het kantoor der Registratie van het 3e kanton, tevens met de ontvangst wegens successie- en zegelregten enz. Met verdere bepaling, dat op den dag dat de voormelde wet in werking zal worden gebragt, de bedoelde kantoren op de bepaalde standplaatsen zullen zijn gevestigd en voor het publiek opengesteld. *Assen*, *den 22 Sept. 1842.*

De Gouverneur voornoemd, VAN RANDWYCK.

Den Haag 20 Sept. In het ontwerp van het 2de boek van het Strafwetboek, onlangs den leden der Stat. Gen. officieus toegezonden, komt deze belangrijke bepaling omtrent de ministeriele verantwoordelijkheid voor: »De hoofden der ministeriele departementen, die zich zullen hebben schuldig gemaakt aan eene der daden, bedoeld bij art. 75 der grondwet, zullen worden gestraft met verbanning voor den tijd van ten minste 5 en ten langste 20 jaren, of wel met enkele eerloosverklaring. De regter zal bij de toepassing dezer straffen acht geven op de belangrijkheid van de bepalingen der grondwet of der wetten, welke mogten zijn geschonden of niet gevolgd, op de schade die daardoor is veroorzaakt, en op de omstandigheid, of dezelve al dan niet gemakkelijk te herstellen is." Ambtenaren (behalve hoofden van minist. departementen) zullen, volgens het ontwerp, wegens ambtsdaden, gedaan op een bevel, waaraan zij gehoorzaamheid schuldig waren, niet vervolgd en de betrekkelijke strafbepalingen alleen toegepast worden op hem, op wiens bevel zij gehandeld hebben. Landloopers en bedelaars zullen, na het ondergaan hunner straf, op last der regering en voor een door dezelve te bepalen tijd, doch voor niet langer dan 5 jaren, naar een bedelaarsgesticht kunnen worden overgebragt; vermomde of gewapende bedelaars voor 10 jaren. Vereenigingen tot openbare godsdienstoefening zonder dat de toestemming der regering omtrent de plaats der openbare godsdienstoefening verkregen is en de voorwaarden omtrent de bekostiging der eeredienst en de verzorging der armen door de regering zijn vastgesteld, zullen na gedane waarschuwing, door het openbaar gezag worden belet, en de bestuurders derzelve gestraft met *f* 100 boete, en bij herhaling met boete en gevangenis. Kindermoord met voorbedachten rade wordt niet meer met den dood gestraft, maar met de straf het naaste aan den dood. Wie uitdaagt tot een tweegevecht, of iemand, omdat hij een tweegevecht geweigerd heeft, openlijk beleedigt; wie tot een tweegevecht anderen aanzet of met het doel, om een tweegevecht te doen plaats hebben, beleedigt; wie in een tweegevecht zijne wapenen gebruikt zonder te verwonden, worden gestraft; verder worden naarmate het tweegevecht dood of verwonding ten gevolge heeft, meer of min zware straffen bepaald. Wie kinderen beneden 14 jaar tot misbruik van sterken drank aanzet, wordt gestraft. Al wie opzettelijk medewerkt tot het uitgeven of verspreiden van eenig dagblad of gedrukt geschrift, waarin de ware

naam, het beroep en de woonplaats van den schrijver of drukker niet zijn uitgedrukt, is strafbaar met correctioneele gevangenis van ten langste 6 maanden en boete van ten hoogste ƒ 500. — Den 5 October e.k. zullen voor het hof van Gelderland 134 beklaagden, wegens de plundering der Groesbeeksche bosschen, teregtstaan. — In de buiteng. vergadering der Staten van Gelderland is tot lid der 2. K. der Stat. Gen. gekozen, mr. *R. Scheers van Harencarspel.* — In een bijzonderen brief van de Kaap de Goede Hoop, door een onzer dagbladen medegedeeld, wordt omtrent de bekende nederlaag van kapt. *Smith* gezegd, dat de Engelsche troepen door *vijftig* Boeren binnen een kwartier op de vlugt gedreven werden en vervolgd tot aan hun kamp; en dat toen *Praetorius* met nog 50 man toesnelde, waarop de Engelschen weldra buiten de grenzen van Natal geweken waren; de Engelschen hadden 16 dooden en 30 gekwetsten, de boeren 3 dooden en 7 gekwetsten. — Den 8 Oct. ek. zal hier het huwelijk van prinses *Sophia* met veel plegtigheden gesloten worden; den 10 Oct. zal het vorstelijk paar van hier vertrekken. — De te Hamburg ontvangen giften bedroegen 31 Aug. omstreeks ƒ 3,650,000.

Den 30 jl. is de Turksche grootvizier *Izzet-Mehemed*-pacha ontslagen en vervangen door *Rauf*-pacha, welke die waardigheid nu voor de vierde maal bekleedt. — De koning van Hanover is zoo ver hersteld, dat hij nu van den Rijn naar zijne staten teruggekeerd is. — Koningin *Victoria* is te Windsor terug gekomen van hare reis naar Schotland. Hoewel het Engelsch bewind aan eenige zijner eischen niet voldaan ziet, verheugt men zich in Engeland over het met de V. Staten gesloten tractaat, waardoor een geschil, dat zoo dikwijls den vrede bedreigd heeft, geslecht is; ook in de V. Staten verheugt men zich over het afdoen dezer zaak; over het regt van onderzoek der schepen is in het tractaat niets bepaald. Nadere berigten van de Kaapcolonie zeggen, dat kapt. *Smith* 15 Junij jl., zich nog in zijne positie nabij Port-Natal staande hield, en hoewel door de Boeren ingesloten, tot de aankomst der versterking het denkelijk zou kunnen uithouden.

Den 21. Volgens brieven van de Kaapcolonie, heeft de Volksraad van Port-Natal, na de overwinning van 24 Mei, een algemeenen dank- en bededag uitgeschreven, en is de volgende dagorde uitgevaardigd: » Dappere krijgsbroeders! op den dag van 24 dezer hebt gij aan de geheele wereld getoond, dat het bloed uwer voorvaderen rijkelijk in uwe aderen stroomt, en dat gij in staat zijt met Gods zegen de overwinning op de overmagt onzer vijanden te behalen. Op den verjaardag van hunne koningin hebt gij de Engelschen verslagen, en zij zijn thans uit ons grondgebied vertrokken, doch mogelijk niet voor altoos. De Edele Volksraad roemt uwe dapperheid zeer, en dankt u intusschen regt vurig voor uwen betoonden moed en beleid. Wapenbroeders! op nieuw kunnen ons grond- gebied en onze regten door geweldenaren worden bedreigd, en welligt moet gij dan ernstiger strijden dan ooit. Niet te vergeefs zult gij uwen moed aan den dag leggen. Met uwen kommandant vertrouwende op den zegen des Almagtigen, zult gij andermaal voor uwe dapperheid den dank van deze republiek inoogsten. Indien Natal door de Engelschen ingenomen mogt worden, zou de meerderheid der Emigranten vertrekken, om veiligheid voor hunne huisgezinnen en kudden te zoeken.

Gasselte 20 Sept. Op den 12 dezer is door de generfden, collatoren van de predikantsplaats te Gasselte, in de plaats van den wel eerw. heer *A. Hartman*, met eervol emeritaat 1 Julij jl. afgega... benoemd tot predikant bij de Hervormde geme... Gasselte, de wel eerw. heer *J.W. Sannes*, predik... te Schildwolda. Naar men verneemt, heeft de k... keraad zich vroeger bij request aan ZM. tegen ... regt van collatie der eigenerfden, in oppositie ... steld en, daar hieromtrent nog geene beslissing ... vallen is, geweigerd, in afwachting daarvan, den ... noemde naar kerkeorde te beroepen; waarop die ... noeming door de eigenerfden aan het klassikaal ... stuur moet ingezonden zijn. Wij zijn buiten st... eenig gegrond oordeel over deze kwestie te velle... maar hopen, in het welbegrepen belang der gemee... dat, wanneer dezelve voor administratieve besliss... vatbaar is, hetgeen sommigen beweren en ande... niet gelooven, een spoedig einde aan deze zaak gege... moge worden, een einde, gegrond op regt, om ... welke te kennen deze kwestie geboren schijnt te zi...

Assen 22 Sept. Voor eenige dagen openbaar... zich bij zes runderen op de weide de Oshaar bin... de gemeente Dalen bijna dezelfde ziekteverschijnsel... bestaande voornamelijk in eene sterke opzwelling v... het hoofd en de keel, terwijl bij een derzelve ... gezwel van eene ontzettende grootte aan de bil we... waargenomen; uit deze gezwellen ontlastte zich ... het doorsnijden een geel ziltachtig vocht. Bij o... derzoek is het gebleken, dat deze ziekte is van ... antraxaardigen aard, en moet toegeschreven wor... aan de geheerscht hebbende ongemeene warmte, ... aanhoudende droogte, aan de moerassige weide, wa... op die dieren graasden, aan gebrek van zuiver dri... water of het drinken van water met rotte zelfst... digheden of insecten bezwangerd, en aan de ste... verandering van temperatuur van dag en nacht. V... dier runderen zijn bezweken en een is hersteld. D... ziekte schijnt alleen besmettelijk te zijn door de o... middelijke aanraking van de uitvloeiselen of vocht... der zieke dieren, het eten van derzelver vleesch en ... zijnde dit laatste nog te Dalen gebleken, daar ... varken, dat van het vleesch van een der aan de zie... gestorven dieren had gegeten, plotseling ziek werd, te... wijl deszelfs strottenhoofd en luchtpijp opzwollen, ... binnen twee uur dood was. Eene strikte afzonderi...

der zieke, en eene zorgvuldige begraving met huid en haar der gestorvene dieren, is vooral aan te raden.

Z. Exc. de minister van binn. zaken heeft onder de jongelingen, welke zich aangemeld hebben ter vervulling van de kweekelingsplaats in 's Rijks veeartsenijschool te Utrecht, voor rekening van het fonds voor den landbouw, opengevallen door het ongelukkig omkomen van den kweekeling *Stroeve* te Meppel, benoemd *Lieve Hubenet*, wonende te Zweelo, om die plaats te vervullen.

Over het algemeen kan men zeggen, dat de oogst in deze provincie, wat de kwaliteit der producten aangaat, uitmuntend is uitgevallen, doch dat de kwantiteit beneden het middelmatige moet gesteld worden. Zoowel op de zomer- als winterrogge is de aanhoudende droogte in het voorjaar en den zomer van nadeeligen invloed geweest, zoodat men volgens de reeds verkregene uitkomsten niet meer dan 15 mud per bunder kan stellen.

ZM. heeft goedgekeurd het verdeelingsplan van een deel der markte van Grollo, gem. Rolde.

— De alom bekende en *algemeen geachte* Heinrich Zschokke heeft onlangs een werk uitgegeven, waarin de nu 72jarige schrijver zijn levensloop beschrijft en zijne beschouwingen over God en de wereld mededeelt; daarin maakt hij zich bekend als den schrijver van de *Stunden der Andacht* (bij ons vertaald onder den titel: *Uren aan de Godsdienst gewijd*). In dat werk leest men ook het volgende, hetgeen men geneigd zou zijn, voor een sprookje te houden, als het niet door een zoo geloofwaardig man verhaald werd:

» Nogtans ontbrak het niet aan aangenamen omgang in mijne nieuwe hermitagie, hetzij met eenige uitgezochte mannen en familien der stad, hetzij met oude, beminde bekenden en vrienden in het Bondgenootschap, die mij niet vergaten, wanneer zij voorbij trokken, noch aan bezoeken van vreemden, welke door reislust in Zwitserland gelokt, of door eene windvlaag van het noodlot herwaarts verwaaid waren. Ik wist dergelijke eer te schatten, en wist bij eigen ondervinding, hoe men somtijds op reis volgaarne van de gelegenheid gebruik maakt, om ledigen tijd te dooden, door zijne kennis te verrijken, of den oogst der herinneringen te vergrooten. Ik onderwierp mij met gelatenheid. Viel mij deze soort van deugd somwijlen wel wat lastig, dan schonk zij tusschen beide ook weder belooning door kennismaking met merkwaardige personen, of door opwekking eener gave van zien van eene wonderlijke soort, die ik mijn innerlijk gezigt noemde, maar die mij nog altijd raadselachtig blijft. Bijna schroom ik om een woord van dezelve te zeggen, niet omdat men mij misschien voor bijgeloovig zoude kunnen houden, maar omdat ik daardoor ligtelijk de neiging tot bijgeloof in anderen zoude kunnen versterken. En toch zoude het eene bijdrage zijn tot de proefondervindelijke zielkunde. Dus, opgebiecht!

Gelijk men weet, is niet zelden het oordeel, dat wij over onbekende personen vellen, bij den eersten aanblik juister, dan na eene langere bekendheid. De eerste indruk, die ons als door een instinct der ziel tot den vreemde trekt, of ons van hem afstoot, wordt eindelijk, doordien hij ons anders toeschijnt dan vroeger, of doordien wij aan hem gewend raken, verduisterd en uitgewischt. Men spreekt ook van onwillekeurige sympathien en antipathien in zoodanige gevallen, en neemt deze zelfs somtijds waar bij kinderen, dien het aan menschenkennis ontbreekt. Anderen gelooven er niet aan en vermaken zich liever wat met de gelaatkunde. Nu over mij.

Het gebeurde mij somwijlen, bij de eerste ontmoeting van eenen mij onbekenden persoon, wanneer ik zwijgend dezen hoorde spreken, dat mij dan zijn tot dus verre volbragte levensloop, met vele kleine bijzonderheden daarin, dikwijls ook slechts deze of gene bijzondere omstandigheid uit denzelven, onwillekeurig en in een tijdverloop van weinige minuten, gelijk een droom, en toch duidelijk, voorbij den geest zweefde. Terwijl zulks plaats had, was het mij gewoonlijk, als of ik in het beeld van het leven van den vreemdeling zoo diep verzonken ware, dat ik ten laatste noch het gelaat van den onbekende, in hetwelk ik zonder doel had gelezen, duidelijk meer zag, noch de stem van den sprekende, die mij vroeger in zeker opzigt, als eene verklaring klonk van den tekst zijner gelaatstrekken, verstaanbaar meer hoorde. Ik hield zoodanige vlugtige vizioenen langen tijd voor spelingen der verbeelding, en zulks te meer daar deze droomgezigten mij zelfs tot de kleeding, de bewegingen der handelende personen, de kamer, het huisraad en andere bijzaken voor oogen stelden. Enkel en alleen met het oogmerk om te kortswijlen, vertelde ik eens in den vertrouwelijken familiekring te Kirchberg, de geheime historietjes eener naaister, die zoo pas de kamer en het huis uitgegaan was. Ik had haar vroeger nooit gezien; maar men verwonderde zich en lachte, en liet het zich maar niet uit het hoofd praten, dat de betrekkingen van dat meisje mij reeds vroeger bekend waren; want hetgeen ik verteld had, was volkomen de waarheid. Nu was ik niet minder verwonderd, dat mijn droombeeld aan iets werkelijks beantwoordde. Ik werd opmerkzamer, en wanneer de welvoegelijkheid zulks veroorloofde, deelde ik aan degenen, wier leven mij was voorbij gezweefd, den inhoud mede mijner droomgezigten, om derzelver wederlegging of bevestiging te vernemen. Telkens nogtans volgde bevestiging, niet zonder verbazing van degenen die ze gaven. » Welke demon inspireert u? Moet ik weder aan bezetenen gelooven?" riep de rijkbegaafde *Jochmann von Riga* uit, toen ik hem in het eerste uur onzer kennismaking zijne vroegere levensgeschiedenis verhaalde, met het opzettelijke doel om te weten of ik mij bedroog. Lang spanden wij ons in om het raadsel te ontsluijeren, maar ook zijne scherpzinnigheid konde het niet oplossen.

Nog het minst van allen kon ik zelf vertrouwen stellen in deze goochelbeelden der ziel; zoo dikwijls ik iemand de droomgezigten vertelde die hem aangingen, verwachtte ik stellig het antwoord te zullen hooren » zoo was het niet!"; altijd beving mij eene geheime siddering, wanneer de mij aanhoorende persoon antwoordde » zoo was het!", of wanneer, nog voor hij dit zeide, zijne verwondering mij verried, dat ik niet dwaalde. In stede van vele voorbeelden voer ik er slechts één aan, hetwelk mij inzonderheid buitengemeen getroffen heeft.

Op eenen marktdag in de stad Waldshut, nam ik aldaar, met twee jonge kweekelingen voor het boschbestuur, die thans nog leven, uiterst vermoeid door eenen togt naar de bosschen, mijnen intrek in den Wijnstok. Wij gebruikten het avondeten aan de talrijk bezette tafel, aan welke men zich juist bezig hield met allerlei eigenaardigheden en zonderlingheden der Zwitsers, en zich over *Mesmer's* magnetismus, *Lavater's* gelaatkunde, enz., bijzonder vrolijk maakte. Een mijner begeleiders, wiens nationale trots zich door deze spotternij gekwetst gevoelde, verzocht mij iets te antwoorden, inzonderheid aan eenen aardigen jongman, die tegenover ons zat, en

die zich overgaf aan de uitgelatenste spotternij. Juist het leven van dezen was mij voorbij getogen. Ik wendde mij tot hem met de vraag, of hij eerlijk zoude antwoorden, indien ik hem het geheimste uit zijn leven zoude mededeelen, niettegenstaande ik hem even weinig kende als hij mij. Dit was dan toch nog wat meer, dacht mij, dan *Lavater's* gelaatsleer. Hij beloofde openhartig te bekennen, indien ik de waarheid mogt zeggen. Zoo verhaalde ik dan hetgeen mijn droomgezigt mij had voorgesteld, en het geheele tafelgezelschap vernam de geschiedenis des jongen koopmans, zijne leerjaren, zijne kleine dwalingen, eindelijk ook een door hem begaan klein vergrijp aan de kas van zijnen patroon. Ik beschreef hem daarbij de onbewoonde kamer met de gewitte muren, waarin regts de bruine deur geplaatst was, de zwarte geldkas op eene tafel stond, enz. Er heerschte eene doodelijke stilte onder het gezelschap gedurende het verhaal, dat ik van tijd tot tijd afbrak met de vraag, of ik ook waarheid sprak. Elke omstandigheid werd door den diep ontstelden bevestigd, zelfs, hetgeen ik niet verwachten kon, de laatste. Toen reikte ik hem, door zijne opregtheid getroffen, vriendschappelijk de hand aan de overzijde der tafel en eindigde. Hij verlangde naderhand mijnen naam te mogen weten. Ik noemde hem dien, en wij bleven al pratende tot middernacht bij elkander. Veelligt leeft hij nog tegenwoordig.

Wel kon ik mij verklaren, hoe eene levendige verbeeldingskracht uit het vermoedelijke karakter van eenen persoon, zijne manier van doen en gebaarden in gegeven omstandigheden, op de wijze van eene roman konde afschetsen. Maar van waar kwam mij dat onwillekeurige weten van bijzaken, aan welke mij niets gelegen konde zijn, en van lieden die mij onverschillig waren, en met welke ik overigens geene de minste betrekkingen had, noch verlangde? Of was dit toevallige raden eene zich altijd en altijd herhalende *toevalligheid?* Of had de toehoorder, telkens wanneer ik hem zijne levensomstandigheden afschilderde, misschien geheel andere voorstellingen als de mijne, terwijl hij in de eerste verrassing de mijne en de zijne, uithoofde van eenige punten van overeenkomst, voor eene en dezelfde hield? En toch had ik mij, juist ter oorzaak van deze onzekerheid, meermalen moeite gegeven de minstbeteekenende zaken te vermelden, die het wakend droomen mij had voorgesteld.

Geen woord meer van deze zeldzame gave van zien, van welke ik niet eens kan zeggen, dat zij mij ooit nuttig is geweest, die zich slechts zelden, en dan nog onafhankelijk van den wil en meestal ten aanzien van personen heeft geopenbaard, aan welker doorgronding mij weinig gelegen was. Ik ben ook wel niet de eenige die in haar bezit is. Op eene reis met twee mijner zonen, ontmoette ik eens in den herberg van den ondersten Hauenstein, een der Jura-passen, eenen ouden Tyroler, die met citroenen en oranjeappelen in het land rondreisde. Hij vestigde gedurende eenigen tijd zijne oogen op mij, mengde zich in ons gesprek en zeide, dat, ofschoon hij mij niet kende, hij mij nogthans wel kende, en begon van mijne ondernemingen en derzelver gevolgen te vertellen, tot niet geringe bevreemding der aanwezige boeren en tot verwondering mijner kinderen, die het vermakelijk vonden, dat ook anderen de gave bezaten van hunnen vader. Hoe de oude citroenenkoopman aan zijn weten kwam, wist hij zich zelven evenmin te verklaren als wij. Intusschen scheen hij zich op deze geheime wijsheid wel een weinigje te laten voorstaan."

*** Ondertrouwd: J. M. BERGMANN, Junior
Koevorden en
den 18 Sept. 1842. C. M. BOLL.

*** Op den 16 Sept. jl. is in de gemeente Westerbork, ter zake van bedelarij, aangehouden een onbekend manspersoon, door zijne gebaren aanduidende, of wel, het gekunsteld voorkomen aannemende van stom en doof te zijn. Daar er nu gegronde vermoedens bestaan, dat het bedoelde schijnbaar gebrek zijnen oorsprong vindt in het schandelijk bedrog, om daardoor het mededoogen van milddadige gevers op te wekken, worden diegene, welke, ten aanzien van dezen, hetzij werkelijk, hetzij gewaanden doofstomme, eenige nadere aanwijzing mogten kunnen doen, bij deze in het belang der Justitie verzocht, zich tot dat einde bij den Burgemeester hunner woonplaats te vervoegen; met uitnoodiging aan laatstgemelde, om de deswege bij hen ontvangene inlichtingen ten spoedigste aan den ondergeteekende medetedeelen.

Assen, *De Officier van Justitie*,
22 *Sept.* 1842. V. KOETSVELD V. ANKEREN.

Signalement. Ouderdom naar gissing 17 á 18 jaren, lengte 1 el 522 streep, aangezigt lang en breed, voorhoofd smal, haar donker bruin en lang, wenkbraauwen idem, oogen bruin, neus lang en een weinig gebogen, mond gewoon, kin lang. Bijzondere teekenen: zijne hemden gemerkt W.L., kleeding: blaauw lakensche wankleurige jas, licht bont gestreepte broek, vest van blaauw nanking, kousen zwart aangebreid, halsdoek van rood bont gebloemd katoen, pet van blaauw laken met lederen klep, hooge schoenen met gespen. Heeft ook nog bij zich: een blaauw geruiten doek, een dito rood gestreept van kleinere soort, en een gebloemd vest.

*** **Bij acte van den Edel Achtb. Heer Kantonregter te Hoogeveen, de dato 13 September 1842, behoorlijk geregistreerd, is aan *Jan Koster*, wonende te Hoogeveen, minderjarigen zoon van wijlen *P. Koster* en *F. Bruins Slot*, verleend handligting tot het uitoefenen der bevoegdheid en de regten, zoo als die zijn omschreven bij art. 484 van het Burgerlijk wetboek.**

*** **Op zaturdag den 8 October 1842, des avonds te 7 uur, zullen te Assen, ten huize van den Logementhouder *H. Somer*, publiek ten overstaan van Mr. *A. Homan* Notaris te Assen, bij inzate worden geveild, om op den 22 daaraanvolgende ter gezegde huize des avends te 7 uur bij palmslag te worden verkocht: een HUIS en GROND, staande en gelegen te Assen aan den straatweg van daar naar Groningen, in eigendom toebehoorende aan *B. H. Andreæ*.**

Loterij, 5de kl. 9de tot 12de lijst: no. 21215, 13113, 21094, 23200 en 13691 elk *f* 1000.

Hoogeveen, 20 *Sept.* N. Rogge het n. mud *f* 6-80 a *f* 6-70; Boekweit, het n. mud *f* 5-15 a *f* 5-00; Haver het n. mud *f* »-»» Boter, het n. pond *f* »-72.

Assen, 22 *Sept.* Rogge *f* 7-00 a 6-25; Boekweit *f* 5-50 a *f* 4-15; Boter *f* 0-75 a *f* 0-65.

Amsterdam, 21 *Sept.* Werk. sch. $2\frac{1}{2}$ pct. $51\frac{1}{16}$ a 52; dito 5 pc. $100\frac{13}{16}$ a 101; am.-synd. $4\frac{1}{2}$ pc. $93\frac{3}{4}$ a $\frac{7}{8}$; handelm. $137\frac{3}{8}$ a $138\frac{1}{4}$

Te Assen bij *VAN GORCUM & COMP.* Provinciale Drukkers.